

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010252
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220010252.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.mája 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

E. T.,

nar.XX.XX.XXXX v T. nad T., trvale bytom S. XXX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/92/2020 zo dňa 03.februára 2021 a takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn.3T/92/2020 zo dňa 03.februára 2021 bol obžalovaný E. T. uznaný za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho násillia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 200 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 22.08.2020 v presne nezistenom čase po 19.30 hod. na poľnej ceste medzi obcami T. a H. v časti R. skočil na poškodenú E. P. a chytil ju za prsia, v dôsledku čoho poškodená spadla na zem a následne poškodenú proti jej vôli rukami chytil v oblasti stehien, rozkroku, prs, obtieral sa o ňu a stiahol jej legíny čiernej farby v úmysle vykonať s poškodenou análny styk, čo jej aj vulgárnymi slovami opakovane povedal, čomu sa poškodená bránila údermi do rôznych častí tela obvineného a mobilným telefónom zavolala svojmu manželovi o pomoc, na čo obvinený z miesta činu ušiel, pričom poškodenej spôsobil drobné povrchové zranenia - pomliaždenie ľavého ramena a pomliaždenie bedra a stehna vľavo.

Bol za to odsúdený podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona a s použitím § 38 ods. 3, ods. 5 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov a šesť mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. b), písm. d) Tr. zákona súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa § 73 ods. 2 písm. b), písm. d) Tr. zákona obžalovanému zároveň uložil ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho čo do výroku o treste odvolaním napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol, že sa v jeho prípade jednalo o pokus trestného činu a od svojho konania upustil. Ak by nechcel upustiť od konania, ani aktívna obrana poškodenej by nezabránila v dokonaní skutku. Tiež poukázal na závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a uviedol, že v jeho prípade je oveľa podstatnejšie uloženie mu ochranných

liečení vzhľadom k jeho sexuálnej deviácii. Tiež dal do pozornosti stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44/2017 a na základe tohto žiadal mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. alebo ustanovenia § 39 ods. 1 Tr .zák. Žiadal preto výrok o treste zrušiť a uložiť mu trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril aj prokurátor. Uviedol, že rozsudok považuje za správny a zákonný tak vo výroku o vine, ako aj vo výroku o treste. Poukázal na ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.por., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.por. a stanovisko Najvyššieho súdu SR Tpj/55/2016. Uviedol tiež, že u obžalovaného nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody jednak s poukazom na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva na obžalovaného, ale aj skutočnosť, že už bol za rovnaký trestný čin v minulosti odsúdený. Ide teda v jeho osobe o špeciálneho recidivistu. K dokonaniu skutku taktiež neprišlo tým, že by obžalovaný upustil od svojho konania uvedením si jeho protiprávnosti, ale len aktívnou fyzickou obranou poškodenej a jej privolaním si pomoci telefónom, ktorý sa jej snažil obžalovaný zobrať. Z uvedených dôvodov navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný na odvolaní zotrval. Uviedol, že si uvedomuje potrebu liečiť sa. Prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykána žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine v uvedenej veci bol založený na vyhlásení obžalovaného o vine, ktoré dal na hlavnom pojednávaní, preto súd vykonával dokazovanie len ohľadom výroku o treste a ochranných opatreniach.

K vytykaným chybám v odvolaní obžalovaného týkajúcim sa výroku o treste je potrebné uviesť, že odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa na hodnotení osoby obžalovaného, vrátane priznania poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 písm. l/, n/ Tr.zák. Súd prvého stupňa pritom svoj názor na osobu obžalovaného, ale aj na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov javiaci sa ako primeraný správne a dostatočne presvedčivo odôvodnil.

V prvom rade je potrebné uviesť, že argumenty obžalovaného ohľadom znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie -sexuológie, vypracovaného na jeho osobu nemožno akceptovať. V ňom je jednoznačne skonštatované, že obžalovaný trpí diagnózou sexuálna deviácia - sexuálna agresia a syndrómom závislosti na alkohole. Bez liečenia je obžalovaný nebezpečný pre spoločnosť, preto mu bolo aj navrhnuté ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou a ochranné protialkoholické liečenie tiež ústavnou formou. Zistená kombinácia duševných porúch obžalovaného je veľmi riziková, keďže konzumácia alkoholu u neho odbrzdzuje sexuálnu apetenciu a oslabuje sexuálne kontroly, o čom však má obžalovaný dostatočnú vedomosť. Zároveň však bolo skonštatované, že obžalovaný vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania v miere veľmi ľahko nepodstatne forenzne nevýznamne zníženej, a svoje konanie vedel aj ovládať.

K ďalším námietkam obžalovaného ohľadom nedokonania trestného činu je potrebné uviesť, že Trestný zákon definuje pokus trestného činu tromi znakmi:

- konanie nebezpečné pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu. Z konania obžalovaného voči poškodenej bolo možné jednoznačne usudzovať, že smerovalo bezprostredne k jej sexuálnemu zneužitiu. Obžalovaný poškodenej svoje konanie aj svoje zámery s ňou opisoval pritom, ako s ňou na zemi zápasil. V ďalšom zákon vyžaduje znak
- úmyselnosti trestného činu, pričom trestný čin kladený za vinu obžalovanému je úmyselný. Posledným znakom

- je nedostatok následku, ktorý predpokladá skutková podstata. V tomto konkrétnom prípade k následku t.j. sexuálnemu zneužitiu poškodenej nedošlo, avšak tu treba zdôrazniť, že nie z vôle obžalovaného, ako to on sám prezentuje v odvolacích námietkach.

Trestný zákon zároveň aj ukladá, aby súd v konečnom dôsledku posudzoval pri stíhaní trestných činov spáchaných formou pokusu do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a dôvody, pre ktoré k dokonaniu nedošlo. Tieto však v danom prípade rozhodne nemožno pričítať obžalovanému, keďže poškodená si telefonicky privolala pomoc. Až táto skutočnosť, ako sa jasne vyjadrila poškodená, obžalovaného primela od svojho konania upustiť. Teda nebol to obžalovaný, ktorý upustil od konania. Bola to poškodená, ktorá svojou aktívnou obranou zabránila obžalovanému sexuálne ju zneužiť spôsobom, aký si zaumienil, a aký jej opisoval, pretože sa jej pri zápase s obžalovaným podarilo dostať sa k telefónu odhodnenému počas ich zápasu mimo jej dosah.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu uvádza, že súd prvého stupňa pri výmere trestu obžalovanému zobral do úvahy aj ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

Z uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu SR teda nevyplýva povinnosť súdu mimoriadne znížiť trest odňatia slobody. Naopak niektorá z troch možností ako prihliadnuť na priznanie obžalovaného je výlučne v kompetencii súdu, za zohľadnenia všetkých okolností prípadu a osoby obžalovaného. Súd teda vyhlásenie obžalovaného o vine zohľadnil v podobe priznania mu poľahčujúcej okolnosti a postupoval teda v súlade s citovaným stanoviskom Najvyššieho súdu SR.

Nemožno nič vytknúť ani zaradeniu obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do stredného stupňa strázenia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin.

V zhode so závermi znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva bolo aj uloženie ústavného sexuologického liečenia, ktorého absolvovanie je potrebné na to, aby obžalovaný vedel žiť so svojou sexuálnou deviáciou a túto ovládať. Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva odvetvia psychiatrie je tiež zrejmé, že u obžalovaného je nevyhnutná aj ústavná liečba protialkoholická, a jeho pobyt na slobode je nebezpečný s poukazom na skutočnosť, že požívanie alkoholu je u neho spúšťačom trestnej činnosti.

Krajský súd však nemohol prisvedčiť argumentom obžalovaného, že podstatnejšia pred trestom je u neho liečba. Obžalovaný sa dožaduje liečby až následne, a to pri prejednávaní jeho opakovanej násilnej trestnej činnosti. V konaní pred súdom prvého stupňa pritom priznal, že sexuologickú liečbu v minulosti prerušil, nakoľko mu injekcie v rámci tejto liečby podávané nerobili dobre. Je teda zrejmé, že predchádzajúca sexuologická liečba nespĺnila svoj účel, a obžalovaný nedisponuje reálnym nadhľadom na svoju deviáciu, čím sa stáva nebezpečný pre spoločnosť. Preto jeho prevýchova nielen uložením liečenia, ale aj prísny trestom odňatia slobody je vyslovene potrebná.

Záverom je potrebné uviesť, že obžalovaný povýšil svoj vlastný záujem tým, že injekcie podávané mu pri sexuologickej liečbe mu nevyhovovali, preto ich ďalej nechcel brať, alebo tým, že alkohol konzumoval hoci dobre vedel o jeho účinkoch na svoju osobu, nad záujmy ostatných členov spoločnosti. Obžalovaný si však v prvom rade musí uvedomiť, že súd je povinný chrániť predovšetkým obeť násilných trestných činov pred páchatel'mi, a obzvlášť pred recidivistami, ktorí takéto konanie opakujú. Toto sa deje práve cestou generálnej prevencie a separáciou páchatel'a od ostatných členov spoločnosti v rámci výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Prvostupňovým súdom mu uložený trest odňatia slobody s poukazom na všetky uvedené skutočnosti zodpovedá osobe obžalovaného, jeho predchádzajúcemu životu, okolnostiam skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil, ale aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Zároveň je takýto trest vymeraný v súlade so všetkými kritériami na ukladanie trestov uvedenými v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. aj nevyhnutný na nápravu obžalovaného.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd nevzhladol dôvody na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody obžalovanému, a zároveň trest mu uložený nepovažoval za neprimeraný v tom zmysle, ako to na jeho zrušenie vyžaduje ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. , a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.